Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36449
Copyright: Melk, Benediktinerstift

ex spirauit Mox qz leobardus de
studio uineam circuiens repit uulpē
mortuā. phibitos more cibos gerentē
Aliaqz uice isdem leobardus cum me
roecho cui⁹ supius mcionē fecim⁹. sep
ta uinee ex abbatis impio densabat
atqz muniebat Euenit ut securi arbo
rem succiderent. ꝛ de ramoꝝ coniectura
septa densarent Cūqz iam colūnam
ramis nudassent. fuit consilij ut tre
pstrati dn̄m postularent. ut ipse auge
ret fortitudine. qͥliter colūnam itegrā
ad sepem ueherent Cūqz surrexissent
ab oratione. cum inuocatione noīs sacri
dei omptis arborem arripuit. ac ilo
cum destinatū ferre conant. q̄ uix mł
ti in locum trahere querant. duo hoīes
armati fideleu motu portabant. q̄
multi postea simul positi fr̄es mouen
dam temptabant. at cū leuare nequi
rent. tum demū uirtutem omptis ag
noscebant Quam uirtute dū adue
nirent simul ambo. nec q̄sq̄ sibi seda
lius alteri deputando. abdite alijs pa
tefaciebant Sed fortasse nos q̄spiā
rephendendo nosqz rodendo talia isere
re diiudicat atqz condemnat. nos tamē
q̄ ad diuinam gloriam ptinent. silere
non nouim⁹ Ille diiudicet utrū hec
conditoris dona sint. aut sint recipiē
da qui talia abnuit an abiciendā: qui
huius fidei paucis non credit. Prolog⁹

DRsinuita Ambrosij epi
Hortaris venerabi
lis pater. Augustine. ut
sicut beati uiri athanasi⁹
ꝛ Hieronim⁹ pbr stilo
pscuti sunt uitam scoꝝ Pauli ꝛ an
thonij in heremo positoꝝ. sicut etiam
Martini uenerabilis epi turonensis
ecclie. seuerus seruus dei sermone co
texuit. ita etiā ego bti ambrosij epi me
diolanensis ecclie psequar stilo. Sed
ego meritis tantoꝝ uiroꝝ q̄ muri eccle
siarū sᵗ. ꝛ eloquencia fontes. etiā ser
mone me ipare nouī. tam quia ab sur
dum esse opinor qd̄ p̄apis declinare.
ea que a pbatissimis uiris q̄ illi ante
me astiterūt. ꝛ maxime a sorore ipius
venerabili marcellina didici. uł que
ipse uidi cum illi astarem. uel q̄ ab his
agnoui qui illū in diu̅sis puincijs post
obitū eius uidisse narrant. uel que ad
illū scpta sunt cum adhuc obisse nesci
ret. adiut⁹ oronib⁹ tuis ꝛ meritis tāti
uiri. licet inculto smone breuit̄ stricti
qz describam. ut lectoris animū ꝛ si smo
offendit. tam breuitas ad legendū pro
uocet. nec verboꝝ fucis ueritatē obdu
cam. ne dum scptoꝝ elegancie pompā
requirit. lector tantarū uirtutū amit
tat sciencia. quem non magis verboꝝ
faleras pompasqz sermonū. q̄ ueritatē
rerū. grām qz spūs sancti querere con
veniat Siquidem nouerim⁹ uiatores
gratiorem habere aquā breui uena sil
lare fontem cum siciunt. quā pfluētes
riuos. quoꝝ copiam sitis tempore rep
ire non possint Et ordeace⁹ panis dul
cis solet esse etiam his qui centenis ui
cibus ferculoꝝ quotidianis conuiuijs copi
as ructare cōsueuerunt Quā obrem ob
secro uos om̄s in quoꝝ manib⁹ liber iste
versabit̄. ut credatis uera esse q̄ dicimus.
nec putet me quisq̄ studio amoris aliqd
qd fide careat posuisse. qm̄ doqdē melius
sit penitus nichil dr̄e. quā aliquid fal
si pferre. cum sciam⁹ nos omniū ser
monū nr̄oꝝ redditos esse rationem.
nec dubitem ꝛ si non ab oībus. omnia